

skal vedblive at bidrage den betydelige Sum af 28,000 v. D. til de almindelige Statsforbindenheder.

Det blev allerede i 1863 i Rigsraadet gjort gjældende, at det nævnte, St. Thomas ved Koloniallovens finantzielle Ordning paalagte, aarlige Bidrag til Moderlandet var for høit ansat, og Kolonialraadet anbefalede alt dengang indstændigt — men forgjæves —, at det maatte ansættes til et ringere Beløb (jfr. Kolonialraadets allerunderdantigste Betænkning af 3die Juni 1863 — over Udkast til Kolonialloven ad § 55, Pag. 9.) Siden den Tid har Den St. Thomas, navnlig den Byen Charlotte Amalie, gennemgaaet overordentlig haarde Prøvelser og lidt store og søleltige Tab, som den kun langsomt og vanskeligt vil kunne forvinde*.)

Under saadanne Omstændigheder, medens St. Thomas i en Række af Aar forgjæves har ønsket at opnaa en Redfættelse i Skibsafgifterne, der tyngte haardt paa dens Virksomhed og Erhverv, medens det vigtige Fyrtaarn, som ødelægdes af Orkanen, endnu ikke er gjenopbygget, og den Skade, som den og Jordstjælvet have tilføiet de andre offentlige Bygninger, endnu kun for en Del er bleven udbedret — ikke blot ganske at forbigaa St. Thomas, men at lade denne D. ovenikjøbet udrede et aarligt Bidrag til de almindelige Statsforbindenheder og, om end indirekte, at anvende dette til at lette Skattebyrden paa St. Croix, forekommer Udvalget betænkeligt. Saaledes synes ogsaa Regjeringen at have opfattet dette Forhold i 1863 — thi den omtaler i Motiverne til Kolonialloven, at et Forslag af en noget lignende Art var fremkommet, men at, efter de paa de vestindiske

Der herskende Anskuelse, maatte det anses ubensigtsmæssigt at indrette Forholdet saaledes, at den ene D. om end indirekte, afholdt Udgifter for den anden.* (Rigsraadstidende 1863. Sp. 191.)

Udvalget har, som det vil ses, søgt at begrænse sine Undersøgelser saameget, som en samvittighedsfuld Behandling af den foreliggende Sag tilstede, og det har saaledes navnlig ikke troet at burde undersøge, om og hvorvidt de naturlige Betingelser for en — ikke ved Toldbegunstigelser beskyttet — Suffertilvirkning er tilstede paa St. Croix, af hvilke Grunde denne Dyrkning næsten ganske er ophørt paa Derne St. Thomas og St. Jan, og ved hvilke Midler den muligen kunde ophjælpes ogsaa paa disse Der, og andre lignende Spørgsmaal, uagtet de af Regjeringen — i de Lovforslaget ledsagende Afstykker*) meddelte detaillerede Oplysninger om Suffertilvirkningen paa St. Croix kunde synes at indeholde en Opfordring til at foretage saadanne Undersøgelser; men Udvalget har maattet erkjende, at det saavede Forudsætningerne for at kunne med Nytte drøfte saadanne Spørgsmaal, hvis Behandling ogsaa formentligen ligger udenfor dets og Rigsdagens Opgave.

Men navnlig har Udvalget troet at burde afholde sig fra at undersøge, om Kolonialloven og den finantzielle Ordning, paa hvilken den hviler, er billig og retfærdig imod Moderlandet og Derne, da det er Spørgsmaal, der maa betragtes som endeligt afgjorte ved selve Koloniallovens Vedtagelse, og som det vilde være høist betænkeligt nu at gjenoptage og behandle.

Udvalget har tværtimod betragtet Kolonialloven og den finantzielle Ordning som det Grundlag, paa hvilket der skulde bygges videre, og naar det paa et andet Sted har anbefalet en omfattende Revision af Lovens enkelte Bestemmelser, er det slet under den Forudsætning, at dens Grundtanke derved vilde komme til

*) Af de Prøvelser, som efterhaanden hjemtogte St. Thomas, nemlig 1866—67 en Koleræ og gul FEVER-Epidemi, som i de bedste Forretningsmaaneder (jfr. Anm. til Forslag til Tillægsbevillingslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31ste Marts 1869 Pag. 7) standsede al Handel og Skibsfart, derpaa i Oktbr. 1867 Orkanen, og endelig i Novbr. f. A. Jordstjælvet, ramtes St. Croix kun af dette sidste, og man kan danne sig et Begreb om det Forhold, i hvilket de to Der have lidt, ved at lægge Mærke til, at Sa den alene paa de Kolonialkassen tilhørende Bygninger er bleven vurderet paa St. Croix til 3,200 v. D., medens den for St. Thomas Bedkommende anslaaes til 57,357 v. D. 51 v. (jfr. Bilag M. N. og O.)

*) Med Hensyn til de navnlig i Bilag III. til Lovforslaget meddelte Detail-Oplysninger skal Udvalget dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at, medens det gaar ud fra, at disse Opgivelser ere i og for sig korrekte, vilde det have anset det for bedre og nyttigere, om Gubernøren havde ophjst, hvorledes de Plantageeiere bære sig ad, hvis Eiendomme, selv i de sidste Aar have givet gode Overskud, end ved ubeslukkende at holde sig til en Beskrivelse af Suffertilvirkningen paa Steder, hvor den ikke lønner sig.